

D E C I Z I E

în numele Legii

or. Cahul

02 februarie 2016

Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul

în componența:

președintele ședinței de judecată M. V.,

judecătorii V. N., D. E.,

cu grefier G. N.

cu participarea:

procurorului xxxx

avocatului xxxx

a judecat în ședință publică apelul depus de inculpatul xxxx declarat împotriva sentinței Judecătoriei Cantemir din 27 noiembrie 2015, pronunțată în cauza penală în privința inculpatului

xxxx, născut la xx.xx.xxxx, cetățean al Republicii Moldova, originar și locuitor s. xxxx, r. xxxx, cu studii superioare, supus militar, concubinează, are la întreținere un copil minor, xxxxx din cadrul xxxx, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, anterior nu a fost judecat,

învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1), art. 332 alin. (1) Cod penal,

1) 14.08.2015 – 27.11.2015 (prima instanță)

2) 18.12.2015 – 02.02.2016 (instanța de apel)

Procedura de citare legal executată.

Inculpatul și avocatul acestuia în ședința instanței de apel au pledat pentru admiterea apelului.

Procurorul în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelului ca neîntemeiat.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate în ședință, colegiul judiciar,

C O N S T A T Ă:

Prin sentința primei instanțe Judecătoria Cantemir, pronunțată la 27 noiembrie 2015 xxxx a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) și 332 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pe art. 327 alin. (1) Cod penal, pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele afacerilor interne pe un termen de 2 ani. Iar, pe art. 332 alin. (1) CP — la o amendă în mărime de 375 unități convenționale, cu privarea dreptul de a ocupa funcții publice în organele afacerilor interne pe un termen de 2 ani. În temeiul art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni lui xxxx i s-a stabilit amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 10 000 lei în beneficiul statului, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele afacerilor interne pe un termen de 2 ani.

Cauza penală în prima instanță a fost examinată de instanța de fond cu participarea inculpatului xxxx, în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza urmăririi penale.

Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut ca fiind constatate următoarele circumstanțe de fapt, xxxx deținând funcția de xxxx al sectorului de xxxx, desemnat prin ordinul nr. 304 ef. din 02.08.2013, fiind persoană publică, pe parcursul lunii noiembrie a anului 2013, primind spre examinare informația telefonică parvenită la data de XXXXXXXXXX, ora 19.55 în unitatea de gardă a xxxx au fost sustrași 5 metri steri de lemn de foc, prin ce a fost cauzată o pagubă materială în sumă totală de 2 600 lei întreprinderii silvice, realizând din conținutul informației primite că a fost săvârșită o infracțiune ce a atentat la proprietatea xxxx și presupunând că această infracțiune nu va putea fi descoperită, acționând în interes personal, urmărind scopul diminuării artificiale a numărului de crime descoperite pe sectorul său de activitate și a-și ascunde incompetența profesională în stabilirea, prevenirea, curmarea infracțiunilor, identificarea și punerea sub urmărire penală a persoanelor care le-au săvârșit, a decis să tănuiască de la înregistrare infracțiunea în cauză.

În acest scop, în temeiul funcției sale autoritare, xxxx a întocmit personal din numele lui xxxx un proces-verbal de audiere a martorului sub formă de explicație adresată șefului xxxx, în care a indicat că xxxx, activînd ca salariat la xxxx, în contul salariului pe care urma să-l primească, a ridicat lemnele din pădure și a vîndut 5 metri steri de lemn specia „Ulm” unei persoane necunoscute din s. xxxx, r. xxxx, astfel incluzînd date denaturate și semnînd explicația din numele lui xxxx, ducînd în eroare reprezentanții organului de urmărire penală, fapt ce a determinat emiterea unei încheieri potrivit Ordinului Comun nr. xxxx, decizie care a fost anulată de procuror și pornit proces penal.

Prin aceste acțiuni xxxx a încălcat cerințele Legii nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la Poliție și statutul polițistului, precum și prevederile fișei de post a șefului de post și ofițerului superior de sector, a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, manifestate prin tănuirea de infracțiuni și lezarea prin aceasta a imaginii poliției ca organ de drept al autorităților publice.

Faptele acestuia fiind încadrate în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi, folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de răspundere a situației de serviciu, în interes material și interes personal, dacă aceasta a cauzat daune

intereselor publice ocrotite de lege. Și, în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi, înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din interese personale.

La data de 11 decembrie 2015, inculpatul xxxx a depus cerere de apel, solicitând casarea parțială a sentinței Judecătoriei Cantemir din 27 noiembrie 2015 și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea cererii de apel a menționat că, consideră pedeapsa stabilită prin sentința primei instanțe una prea aspră. Invocând că îi pare rău de cele comise și consideră că, pe cazul dat nu trebuia aplicată pedeapsa complementară. La fel, a indicat că în ședințele de judecată declarațiile au fost acceptate ca veridice, de instanța de fond au fost constatate circumstanțe atenuante și lipsa celor agravante.

Un alt argument invocat în cererea de apel este cel precum că, instanța de fond nu a luat în considerație și nu a motivat poziția apărării cu privire la existența circumstanțelor excepționale. Instanța a ajuns la concluzia că xxxx trebuie să fie pedepsit cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele afacerilor interne pe un termen de 2 ani, dar, după părerea apelantului fără a motiva această concluzie și fără a ține cont de prevederile art. 79 alin. (1) al Codul penal. De asemenea, a făcut trimitere apelantului în cererea depusă și la faptul că se caracterizează pozitiv la locul de trai și la serviciu; careva abateri disciplinare în afara cazului dat nu a avut; are un copil minor la întreținere; concubina nu activează în câmpul muncii, îngrijind de copil; anterior nu a avut încălcări de ordin penal sau contravențional; prejudiciul lipsește; a săvârșit faptele cu scopul pozitiv legat de serviciu; a recunoscut vina; a purces la judecarea în procedura mai restrânsă în baza probelor; pierderea serviciului ar putea însemna și pierderea sursei de întreținere, fapte ce confirmă atitudinea conștiincioasă față de societate. Toate circumstanțele în cauză în coroborarea lor, după părerea apelantului merită de a fi stabilite conform prevederilor art. 79 al Codului penal.

În drept recursul este întemeiat pe prevederile art. 400-402, art. 405, 415 alin. (1), pct. 2) Cod de procedură penală.

Procedura de citare la instanța de recurs a fost legal executată.

Inculpatul xxxx și avocatul acestuia xxxx, în ședința instanței de apel au pledat pentru admiterea apelului declarat. La argumentele expuse în cererea de apel au completat că, art. 53 lit. g) din Codul penal al R.M., prevede că dacă a expirat termenul de tragere la răspundere penală persoana este liberată de răspundere penală și, potrivit art. 60 alin. (1), lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii ușoare, au expirat doi ani. Situație ce se referă la art. 332 alin. (1) Cod penal. Au mai menționat și faptul că, atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată, infracțiunea a fost săvârșită de către xxxx, care a recunoscut faptele prin depunerea unei cereri în scris, precum că acțiunile au fost săvârșite în noiembrie 2013. Iar, la examinarea cauzei în ordine de apel au expirat mai mult de doi ani, așa cum este luna februarie 2016, ceea ce este temei de a înceta procesul penal pornit pe art. 332 alin. (1) Cod penal. La fel, au menționat că în baza art. 79 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată este în drept de a nu numi pedeapsa complementară, dar totuși instanța de judecată totuși a aplicat-o pentru art. 327 alin. (10) Cod penal. Însă, xxxx este o persoană ce se caracterizează pozitiv atât la locul de trai, cât și la locul de muncă, este o persoană care își desfășoară bine activitatea de serviciu, este ofițer de poliție și potrivit materialului caracterizant acesta merită să activeze și în continuare în organele afacerilor interne. În baza celor menționate au solicitat casarea sentinței contestate și de a pronunța o nouă hotărâre prin care să fie clasat dosarul pe art. 332 alin. (1) Cod penal, așa cum a expirat termenul de tragere la răspundere. Și, de a-i numi o pedeapsă mai blândă lui xxxx, potrivit art. 327 alin. (1) Cod penal, fără a-i aplica pedeapsa complementară.

Procurorul de nivel Curții de Apel Cahul – xxxx, în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelului, menționând că sentința primei instanțe este legală și întemeiată. Adăugător a menționat că pedeapsa aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile art. 61 și 75 Cod penal. xxxx a săvârșit faptele folosindu-se de situația de serviciu, astfel știrbînd imaginea poliției ca organ de drept, faptă care dovedește că acesta nu merită să mai activeze în organele afacerilor interne. Mai mult ca atât, cauza a fost examinată în baza probelor administrate, inculpatul recunoscînd vina, pedeapsa fiindu-i stabilită în baza art. 364¹ Cod de procedură penală.

Judecînd apelul în raport cu materialele cauzei, audiind participanții la proces, analizînd în complex argumentele invocate în raport cu apelul declarat și în limitele acestuia, colegiul judiciar concludde asupra necesității admiterii apelului inculpatului xxxx, casării integrale a sentinței primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri după modul stabilit pentru prima instanță, din următoarele considerente.

Colegiul judiciar reține că, conform art. 414 alin.(1), (2), (3) Cod de procedură penală, „*instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. (3) În cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță*”.

Conform art. 415 alin. (1), pct. 2) Cod de procedură penală, “*instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: admite apelul, casînd sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță*”.

În ședința instanței de apel s-a stabilit, că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, circumstanțele cauzei cu referire la latura penală, just a încadrat acțiunile inculpatului xxxx ca constituind o faptă penală prevăzută de art. 327 alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi, “*folosirea intenționată de către o persoană cu funcție de răspundere a situației de serviciu, în interes*

material și interes personal, dacă aceasta a cauzat daune intereselor publice ocrotite de lege”. Și, în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi, ”înscrisura de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din interese personale”.

Așa cum, primind spre examinare informația telefonică, parvenită la data de XXXXXXXXXX, ora 19.55 în unitatea de gardă a xxxx pe faptul că din parcela nr. xxxx au fost sustrași 5 metri steri de lemn de foc, prin ce a fost cauzată o pagubă materială în sumă totală de 2 600 lei întreprinderii silvice, realizând din conținutul informației primite că a fost săvârșită o infracțiune ce a atentat la proprietatea xxxx și presupunând că această infracțiune nu va putea fi descoperită, acționând în interes personal, urmărind scopul diminuării artificiale a numărului de crime descoperite pe sectorul său de activitate și a-și ascunde incompetența profesională în stabilirea, prevenirea, curmarea infracțiunilor, identificarea și punerea sub urmărire penală a persoanelor care le-au săvârșit, a decis să tăinuiască de la înregistrare infracțiunea în cauză. În temeiul funcției sale autoritare, xxxx a întocmit personal din numele lui xxxx un proces-verbal de audiere a martorului sub formă de explicație adresată șefului xxxx, în care a indicat că xxxx, activând ca salariat la xxxx, în contul salariului pe care urma să-l primească, a ridicat lemnele din pădure și a vândut 5 metri steri de lemn specia „Ulm” unei persoane necunoscute din s. xxxx, r. xxxx, astfel incluzând date denaturate și semnând explicația din numele lui xxxx, ducând în eroare reprezentanții organului de urmărire penală, fapt ce a determinat emiterea unei încheieri potrivit Ordinului Comun nr. xxxx, decizie care a fost anulată de procuror și pornit proces penal. Iar, prin aceste acțiuni xxxx a încălcat cerințele Legii nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la Poliție și statutul polițistului, precum și prevederile fișei de post a șefului de post și ofițerului superior de sector, a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, manifestate prin tănuirea de infracțiuni și lezarea prin aceasta a imaginii poliției ca organ de drept al autorităților publice.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate în cauza penală de instanța de fond, și care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu prin coroborare, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Colegiul judiciar notează că, inculpatul nu contestă circumstanțele de fapt constatate de instanța de fond, și nici calificarea faptei imputate, dar este rezervat asupra individualizării pedepsei penale de către instanța de fond, pe care o consideră nejustificat de severă.

Probe noi la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost administrate, și nici n-au fost audiate persoanele ce au dat declarații în prima instanță, așa cum nu au fost contestate declarațiile acestora și părțile nu au formulat astfel de cereri.

Mai mult ca atât, cauza a fost examinată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, așa cum inculpatul xxxx a depus cererea autentică de examinare a cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală (f.d.153), declarând că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, și prin încheierea protocolară a Judecătoarei Cantemir din 04.09.2015 a fost admisă cererea inculpatului și s-a dispus judecarea cauzei în procedura simplificată, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală (f.d.157 verso).

Conform art. 364¹ alin. (1), (2), (8) Cod de procedură penală, „*pînă la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. (2) Judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decît dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe. (8) Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani”.*

La pct. 30 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală de către instanțele judecătorești nr. 13 din 16.12.2013, practica judiciară națională este generalizată în aspectul, că „*împotriva sentinței adoptate de prima instanță în urma judecării în procedura simplificată, părțile pot exercita calea de atac a apelului, de regulă, sub aspectul individualizării pedepsei, inculpatul neputînd renunța la opțiunea de a fi judecat potrivit procedurii simplificate. În situația aplicării de către prima instanță a dispozițiilor art. 364¹ CPP, instanța de apel este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) CPP și nu poate reține o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decît cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță”.*

Colegiul judiciar a constatat, că la judecarea cauzei instanța de fond corect a examinat și acceptat cererea inculpatului xxxxx privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, considerînd că din probele administrate rezultă că, faptele inculpatului xxxxx sunt stabilite și există suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, după cum o cer prevederile art. 364¹ alin. (4) Cod de procedură penală. Just a apreciat prima instanță că, din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că, faptele a avut loc și au fost săvârșite de către inculpatul xxxx în circumstanțele descrise mai sus. La momentul judecării cauzei și pronunțării sentinței de către instanța de fond, acțiunile lui xxxx corect au fost calificate în baza art. 327 alin. (1) și art. 332 alin. (1) Cod penal.

Astfel, în viziunea colegiului judiciar, prima instanță corect nu a aplicat prevederile art. 79 Cod penal prin neaplicarea pedepsei complementare obligatorii. Conform art. 79 alin. (1) Cod penal, „*ținînd cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blîndă, de altă categorie, ori poate să nu aplice*

pedeapsă complementară obligatorie”.

Instanța de apel remarcă și faptul că, doar recunoașterea vinovăției și menționarea că a săvârșit infracțiunea pentru scopul pozitiv legat de serviciu, nu constituie circumstanțe atenuante excepționale. Este neargumentată sugestia apelantului, că factorii menționați ar fi determinat comportamentul inculpatului privind săvârșirea infracțiunii. Aceasta nefiind *legată de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei*, după cum se cere la art. 79 Cod penal, care este inaplicabil speței date.

Colegiul judiciar remarcă și faptul că, infracțiunea dată lezează imaginea poliției ca organ de drept, așa cum generează pierderea încrederii din partea populației în eficacitatea măsurilor de protecție și securitate din partea statului.

Însă, la stabilirea și individualizarea pedepsei pentru inculpatul xxxx, prima instanță a admis abateri de la criteriile de individualizare a pedepsei.

Colegiul judiciar reține că, prima instanță stabilindu-i o pedeapsă în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele afacerilor interne pe un termen de doi ani, nu a ținut cont și de prevederile p. 3 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11.11.2013 ”cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”, potrivit căreia instanța de judecată stabilește pedeapsa echitabilă ”*în conformitate cu principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunelor prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia*”, iar potrivit p. 4 al hotărârii menționate, ”*categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă – amendă – pînă la cea mai aspră – detențiune pe viață*”.

Din cele expuse și ținînd cont de prevederile art. 6 CEDO, ”*orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale. Dreptul la un proces echitabil vizează respectarea principiului egalității armelor, adică că fiecare parte trebuie să obțină o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu adversul*”, colegiul judiciar reține argumentul apelantului precum că, pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră.

Instanța de apel notează că, la pronunțarea sentinței instanța de fond trebuia să pună accent pe faptul că nu au fost stabilite circumstanțe agravante, numai atenuante, iar în asemenea situație nu este rezonabil aplicarea pedepsei aspre, ci din contra condiționează aplicarea unei pedepse mai blînde, dar, care totodată duce la atingerea scopului pedepsei penale, prevăzut de art. 61 Cod penal, și anume, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît de către acesta, cît și de către alte persoane.

În viziunea colegiului judiciar pedeapsa stabilită de prima instanță este una prea aspră, fapt, care condiționează casarea sentinței instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărîri după modul prevăzut pentru prima instanță.

Instanța de apel reține că, xxxx anterior nu a fost judecat, fapt confirmat prin cazierul judiciar al inculpatului (f.d.43-43 verso, 50), la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, ceea ce se demonstrează prin certificatul nr. xxxx din 18.06.2014, eliberat de Spitalul r. xxxx, anexat la materialele dosarului (f.d.48), la locul de trai nu se caracterizează negativ, dar nici la serviciu (f.d.47, 185), iar potrivit art. 76 Cod penal a fost stabilită prezența circumstanțelor atenuante, cum este recunoașterea vinovăției, căindu-se sincer de cele comise, cît și de lipsa circumstanțelor agravante, ceea ce și determină instanța de apel de a considera că instanța de fond, stabilindu-i inculpatului xxxx în baza art. 327 alin. (1) Cod penal, pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele afacerilor interne pe un termen de doi ani, i-a aplicat o pedeapsă prea severă.

Mai mult ca atît, colegiul judiciar notează că pînă la 01 decembrie 2013 erau în vigoare prevederile art. 327 alin. (1) Cod penal în redacția din 02.12.2011, în vigoare din 03.02.2012, modificările fiind efectuate în baza Legii nr. 245. Și, sancțiunea prevăzută de art. 327 alin. (1) Cod penal, era amendă în mărime de la 150 la 400 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 3 ani, în ambele cazuri cu (sau fără) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani. Iar, prin Legea nr. 326 din 23.12.2013, în vigoare din 25.02.2014 prevederile art. 327 Cod penal a suferit modificări, sancțiunea prevăzută la alin. (1) al articolului menționat fiind amendă în mărime de la 3000 la 800 unități convenționale sau închisoare de pînă la 3 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani. Circumstanțe ce nu au fost reținute de prima instanță la stabilirea pedepsei, ceea ce putea duce la stabilirea unei pedepse mai blînde decît cea stabilită prin sentința instanței de fond.

Colegiul judiciar conchide că, executarea pedepsei într-adevăr nu trebuie să cauzeze suferințe fizice, nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Iar, după părerea instanței de apel, în cazul dat pedeapsa echitabilă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, este cea sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele afacerilor interne pe un termen de un an. Pedeapsă care după părerea colegiului judiciar duce la realizarea scopului prevăzut de art. 61 Cod penal, așa cum această pedeapsă are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, cît și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea inculpatului, cît și a altor persoane.

Totodată, instanța de apel consideră că procesul penal în baza art. 332 alin. (1) Cod penal în privința inculpatului urmează a fi încetat pe motivul intervenirii prescripției de tragere la răspundere penală. Or, potrivit art. 60 Cod penal, ”*persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvîrșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvîrșirea unei infracțiuni ușoare*”. Reieșind din faptul că, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (1) Cod penal legiuitorul a stabilit pedeapsa maximă pedeapsa

închisorii pe termen de pînă la 2 ani, infracțiunea indicată este calificată ca infracțiune ușoară. Deoarece, acțiunile au fost comise în luna noiembrie 2013, informația telefonică fiind primită la data de XXXXXXXXXX, din momentul săvîrșirii faptelor de către inculpat a expirat o perioadă de peste 2 ani, fapta incriminată lui cade sub incidența art. 60 Cod penal. Mai mult ca atîr, potrivit art. 275 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu mai poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, urmează a fi încetată în acest caz.

Articolul 332 alin. (1) Cod de procedură penală stipulează că, *"în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vre-unul din temeiurile indicate la art. 275 pct. 2)-9), 285 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 din Cod penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă"*, ceea ce și consideră necesar instanța de apel, de efectuat.

Împrejurările indicate, denotă în mod concludent că, apelul urmează a fi admis, casată integral sentința primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Elucidînd și constatînd cele descrise mai sus, analizînd și verificînd argumentele, călăuzindu-se de prevederile art. 413-414, 415 alin. (1) pct. 2) și alin. (3) Cod de procedură penală, colegiul judiciar,

D E C I D E:

Se admite apelul declarat de inculpatul xxxx.

Se casează integral sentința Judecătorei Cantemir din 27 noiembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe xxxx învinuit în săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (1), art. 332 alin. (1) Cod penal.

Se pronunță o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează.

Se încetează procesul penal în privința inculpatului xxxx pe faptul săvîrșirii infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, în temeiul expirării termenului de prescripție pentru atragere la răspundere penală.

Se recunoaște vinovat xxxx în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal și i se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 200 (două sute) unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele afacerilor interne pe un termen de 1 (un) an.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 30 zile de la data pronunțării deciziei motivate.

Dispozitivul deciziei motivate a fost pronunțat în ședință publică la 29 februarie 2016, ora 14:30.

Președintele ședinței, judecătorul

M. V.

Judecătorii

V. N.

D. E.